

HOSPITALARZ (2) *sb m*

o jasne; -âl- : -al- *SarnStat* (1 : 1); -arz.

N sg hospitalârz (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Jeden z pięciu najwyższych dostojników Zakonu Niemieckiego (Krzyżackiego; nie licząc W. Mistrza), sprawujący pieczę nad najważniejszym szpitalem Zakonu (w Prusach godność ta była zawsze związana z urzędem Komtura Elbląga); szpitalnik; hospitalarius (supremus) JanStat (2) :

*Zestawienie: »hospitalarz najwyższy« [szyk 1 : 1] (2): A my brát Henryk z Pławén/ Hoŝpitalarz náiwysŝy y Stároftá w Práyŝchenmárkt y Morng *SarnStat* 1105; Henryk Hold náiwysŝy Hoŝpitálarz w Elbiągu *SarnStat* 1122.*

KN